

5. Po złożeniu ślubowania obecni mogą zająć miejsca siedzące, a składający ślubowanie na wezwanie prowadzącego podpisują akt ślubowania, którego wzór określa załącznik do zarządzenia.

§ 5. Prowadzący sprawdza, czy wszyscy składający ślubowanie podpisali akt ślubowania, po czym informuje obecnych o złożeniu ślubowania w sposób zgodny z przepisami.

§ 6. 1. Po dokonaniu czynności, o której mowa w § 5, prowadzący wzywa kolejno członków personelu dyplomatyczno-konsularnego, którzy złożyli ślubowanie, do nadania stopnia dyplomatycznego.

2. Prowadzący odczytuje treść aktu nadania stopnia dyplomatycznego, a następnie przekazuje jego oryginał ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych lub dyrektorowi generalnemu służby zagranicznej.

3. Akt nadania stopnia dyplomatycznego ambasadora tytularnego wręcza minister właściwy do spraw zagranicznych.

4. Akt nadania stopnia dyplomatycznego innego niż określony w ust. 3 wręcza dyrektor generalny służby zagranicznej.

§ 7. Po nadaniu stopni dyplomatycznych prowadzący może zezwolić obecnym na zabranie głosu.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *M. Pol*

Załącznik do zarządzenia nr 97 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 2002 r. (poz. 551)

WZÓR AKTU ŚLUBOWANIA CZŁONKA PERSONELU DYPLMATYCZNO-KONSULARNEGO

Akt ślubowania członka personelu dyplomatyczno-konsularnego

Ja, ... (*imię i nazwisko*), otrzymując w dniu ..... (*data nadania stopnia dyplomatycznego*) stopień dyplomatyczny ..... (*nazwa stopnia*), składam w obecności zebranych tu osób ślubowanie następującej treści:

Przyrzekam i zobowiązuję się godnie reprezentować Rzeczpospolitą Polską, dbać o jej interesy i dobre imię, rzetelnie i sumiennie wykonywać powierzone mi obowiązki.

Co stwierdzam, podpisując niniejszy akt.

.....
(*podpis składającego ślubowanie*)

552

DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 26 lipca 2002 r.

w sprawie utrzymania w mocy decyzji Ministra Gospodarki z dnia 29 marca 2002 r. zmieniającej decyzję Ministra Gospodarki w sprawie ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w postaci kontyngentu ilościowego na przywóz na polski obszar celny przędzy z włókien syntetycznych akrylowych oraz mieszanek tych włókien z wełną lub cienką sierścią zwierzęcą, pochodzącej z Republiki Litewskiej.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509 i z 2002 r. Nr 113, poz. 984), po rozstrzygnięciu wniosku złożonego na podstawie art. 127 § 3 K.p.a. przez przedsiębiorstwa czesankowe POLANIL S.A. w Łodzi, ARELAN S.A. w Łodzi i INTERTEX S.A. w Sosnowcu — o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji Ministra Gospodarki z dnia 29 marca 2002 r. (M. P. Nr 14, poz. 232)

postanawia się

utrzymać w mocy decyzję Ministra Gospodarki z dnia 29 marca 2002 r. zmieniającą decyzję Ministra Gospo-

darki w sprawie ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w postaci kontyngentu ilościowego na przywóz na polski obszar celny przędzy z włókien syntetycznych akrylowych oraz mieszanek tych włókien z wełną lub cienką sierścią zwierzęcą, pochodzącej z Republiki Litewskiej (M. P. Nr 14, poz. 232).

Uzasadnienie

Minister Gospodarki na wniosek przedsiębiorstw czesankowych POLANIL S.A. w Łodzi, ARELAN S.A. w Łodzi, ELANEX S.A. w Częstochowie, INTERTEX S.A. w Sosnowcu i WEL-TEX we Wrocławiu wszczął postępowanie ochronne postanowieniem z dnia 23 sierpnia 1999 r. w sprawie wszczęcia postępowania ochronne-

go przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny przędzy z włókien syntetycznych akrylowych oraz mieszanek tych włókien z wełną lub cienką sierścią zwierzęcą, pochodzącej z Republiki Litewskiej (M. P. Nr 28, poz. 432). Postępowanie prowadzone było na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych (Dz. U. Nr 157, poz. 1029). W wyniku ww. postępowania wprowadzony został środek ochronny decyzją Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w postaci kontyngentu ilościowego na przywóz na polski obszar celny przędzy z włókien syntetycznych akrylowych oraz mieszanek tych włókien z wełną lub cienką sierścią zwierzęcą, pochodzącej z Republiki Litewskiej (M. P. Nr 22, poz. 455).

Na wniosek strony litewskiej o zniesienie podziału kontyngentu rocznego na kwartały, w dniu 1 marca 2002 r., podczas posiedzenia Wspólnego Komitetu Polska—Litwa, obie strony przystąpiły do konsultacji w sprawie środka ochronnego na podstawie art. 31 ust. 6 Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r. (Dz. U. Nr 158, poz. 807, z 1998 r. Nr 105, poz. 657 oraz z 2001 r. Nr 104, poz. 1133 i 1134). Celem konsultacji było rozważenie, czy zachodzą warunki umożliwiające złagodzenie lub zniesienie zastosowanego środka. W wyniku przeprowadzonych konsultacji uzgodniono liberalizację ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r. środka ochronnego poprzez:

- a) całkowite zniesienie podziału kontyngentów rocznych na kwartały (co w rezultacie oznacza podział przyznaných kwot na dwa okresy II—IV kwartał 2002 r. i I—II kwartał 2003 r., kiedy kończy się okres obowiązywania środka),
- b) zmniejszenia kwot kontyngentów w obu okresach:
  - II—IV kwartał 2002 r. — 1 020 ton,
  - I—II kwartał 2003 r. — 780 ton.

Realizując powyższe uzgodnienia, Minister Gospodarki wydał decyzję z dnia 29 marca 2002 r. zmieniającą decyzję Ministra Gospodarki w sprawie ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w postaci kontyngentu ilościowego na przywóz na polski obszar celny przędzy z włókien syntetycznych akrylowych oraz mieszanek tych włókien z wełną lub cienką sierścią zwierzęcą, pochodzącej z Republiki Litewskiej (M. P. Nr 14, poz. 232).

W dniu 30 kwietnia 2002 r. przedsiębiorstwa POLANIL S.A. w Łodzi, ARELAN S.A. w Łodzi i INTER-TEX S.A. w Sosnowcu złożyły wniosek o ponowne rozpatrzenie decyzji Ministra Gospodarki z dnia 29 marca 2002 r.

W wyniku ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu zakończonym decyzją Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r. oraz wyników uzgodnień w ramach Wspólnego Komitetu

Polska—Litwa Minister Gospodarki uznał, iż niezbędna jest zmiana środka ochronnego ustanowionego decyzją Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r., co nastąpiło decyzją Ministra Gospodarki z dnia 29 marca 2002 r.

Naruszenie przyjętych w ramach Wspólnego Komitetu Polska—Litwa ustaleń groziłoby podjęciem działań retorsyjnych przez stronę litewską, a tym samym naraziłoby gospodarkę narodową na niepowetowane straty. Strona litewska w sytuacji niewypełnienia zobowiązania przyjętego na Wspólnym Komitecie Polska—Litwa może podjąć zgodnie z art. 30 ust. 2 Umowy o wolnym handlu pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r. (Dz. U. Nr 158, poz. 807, z 1998 r. Nr 105, poz. 657 oraz z 2001 r. Nr 104, poz. 1133 i 1134) środki restrykcyjne wobec przywożonych na litewski obszar celny towarów pochodzenia polskiego. Istnieje uzasadniona obawa, że działania retorsyjne strony litewskiej będą wyższe od korzyści, jakie osiągnęła gospodarka polska dzięki ustanowionemu decyzją Ministra Gospodarki środka ochronnego.

Mając na uwadze powyższe, pragnę także zaznaczyć, iż wnoszący o ponowne rozpatrzenie sprawy przedstawiają dane dotyczące przywozu na polski obszar celny przędzy z włókien syntetycznych za lata 1999—2001. Dane te wskazują na duży wzrost przywozu tego towaru, jednakże pod warunkiem, że zostaną porównane lata 1999 z 2001. Dane te nie mogą być jednak przyjęte przez Ministra Gospodarki jako rozstrzygające, ponieważ przedmiotem analizy przeprowadzonej przez Ministra Gospodarki były zmiany na rynku tego towaru w okresie 1996—1999. Zgodnie z obowiązującym prawem Minister Gospodarki mógł analizować, czy ma miejsce nadmierny przywóz na polski obszar celny przędzy z włókien syntetycznych wyłącznie w okresie badanym. Rok 2001 nie był okresem badanym, w związku z tym przedstawione przez wnioskodawców do ponownego rozpatrzenia dowody za rok 2001 nie mogą być wzięte pod uwagę.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy oraz po rozpatrzeniu argumentów stron postępowania, stwierdza się za konieczne utrzymanie decyzji Ministra Gospodarki z dnia 29 marca 2002 r. (M. P. Nr 14, poz. 232) w mocy. Stanowi ona wraz z niniejszą decyzją realizację uzgodnień przyjętych w ramach Wspólnego Komitetu Polska—Litwa i w związku z powyższym Minister zadecydował jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 35 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm.) skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia decyzji. Skargę wnosi się bezpośrednio do Sądu.

Minister Gospodarki: *J. Piechota*